

full dominical

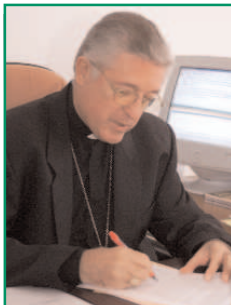
Església de Menorca

Número 1212 - Any XXIV - 16 octubre 2005

El cristià ha de complir amb honradesa els deures ciutadans, i ha de col·laborar com el qui més en la construcció de la ciutat terrenal, però ho ha de fer segons els camins de Déu

(La Missa de cada dia)

L'Església de Jesús no és un "puzzle" sinó una 'comunitat de germans i cal mostrar aquesta dimensió comunitària dels testimonis de Jesús

PA PARTIT PER AL MÓN

Diuem que un vertader cristià ha d'aconseguir que la gent es faci preguntes només veient com viu. Tant de bo!

Pens que també la manera com vivim l'Eucaristia, quin lloc té veritablement a la nostra vida, com la celebrem, com i quan hi participam... és un bon mirall ara i aquí!

El passat dia 2 el Papa deia: "L'Eucaristia podria considerar-se com una 'lent' mitjançant la qual verificar continuament el rostre i el camí de l'Església". I notant que la cloenda del Sínode dels Bisbes sobre l'Eucaristia (23 d'octubre) coincideix amb la Jornada Missionera Mundial, emfatitzava que açò "ens ajuda a contemplar millor el misteri eucarístic en perspectiva missionera", atès que "l'Eucaristia és el centre propulsor de l'acció missionera de l'Església, quasi com el cor ho és del cos humà." I recordava que l'Eucaristia ha impulsat l'ofrena de vida de "insignes apòstols missioners", citant en particular a sant Francesc Xavier "a qui l'amor de Crist va fer arribar fins a l'Extrem Orient per anunciar l'Evangeli" i a santa Teresa de Lisieux que "va viure en clausura el seu ardent esperit apostòlic", tots dos patrons de l'activitat missionera de l'Església.

És clar que avui se'ns demana també 'signes comunitaris' convincent [l'enviament del Senyor va ser en plural -Mt 28, 19; Fets 1,8-]. L'Església de Jesús que es reuneix cada diumenge a Menorca, i arreu del món, a celebrar el memorial del Senyor ressuscitat no és una juxtaposició de persones o grups. L'Església de

Jesús no és un "puzzle" sinó una 'comunitat de germans i cal mostrar aquesta dimensió comunitària dels testimonis de Jesús que, perquè participen de la 'taula eucarística', viuen i s'esforcen en congregar fraternalment malgrat les diferències.

Però açò demana pregar assíduament i ajudar activament en la tasca de "agermanar" persones, grups i pobles, per tal que desapareguin protagonismes innecessaris, divisions, desigualtats de tot tipus i tota mena de violència que oprimeix aquí i allà. Tots els humans som peregrins en la terra que s'encaminen vers una pàtria comuna pels diferents camins que Déu ens va assenyalant de moltes maneres.

Als cristians se'ns demana fer-nos "pa partit per al món", com Jesús, testimoniant d'aquesta manera la nostra adhesió total a Ell i al seu Evangeli.

Amb la meua salutació a cadascú,

+ Joan Riera
Ar, 4

"Pel que fa a la col·lecta en favor del poble sant que hi ha a Jerusalem, seguiu també vosaltres les instruccions que he donat a les esglésies de Galàcia. Cada diumenge, que cadascú posi a part el que hagi pogut estalviar, i així, quan jo vingui, les col·lectes ja estaran fetes. Quan arribi, donaré cartes de presentació als qui vosaltres designareu i els enviaré a portar la vostra ofrena a Jerusalem".

(1Co 16, 1-3)

23 d'octubre: Diumenge Mundial de les Missions DOMUND

La paraula de Déu

Diumenge XXIX de durant l'any

Lectura de llibre del Profeta Isaïes (45, 1. 4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: "Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crid pel teu nom, et don un títol honrós, tot i que no em coneixes. Jo som el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo som el Senyor. No n'hi ha d'altre."

Salm responsorial 95**Resposta: Donau al Senyor honor i majestat.**

-Cantau al Senyor un càntic nou, cantau al Senyor, arreu de la terra. Contau a les nacions la seva glòria, contau a tots els pobles els seus prodigis.

-El Senyor és gran, és digne d'esser alabat, és més temible que tots els déus; perquè els déus dels pobles són no-res, però el Senyor ha fet el cel.

-Donau al Senyor, famílies dels pobles, donau al Senyor honor i majestat, tributau al Senyor l'honor del seu nom. Entrau als seus atris, portant-li ofrenes.

-Adorau el Senyor, s'apareix la seva santedat. Que tremoli davant ell tota la terra. Digau a tots els pobles: "El Senyor és rei"! Sentència amb raó les causes dels pobles.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1, 1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Vos desitjam la gràcia i la pau. Sempre donam gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordam en les nostres pregàries. No deixam mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans estimats de Déu: Sabem de cert que ell vos ha elegit, perquè, quan vos anunciàvem l'evangelí, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (22, 15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en qualque paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: "Mestre, sabem que deis sempre la veritat, i que ensenyau de ver els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obrau per complaure els homes. Digau-nos, doncs, què pensau d'això: "És lícit o no pagar tribut al Cèsar?" Jesús, que se n'havia temut de la seva malícia, els respongué: "Hipòcrites, ¿per què provau de comprometre'm? Mostrau-me la moneda del tribut." Ells li mostraren una moneda romana, i Jesús els preguntà: "¿De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?" Li diuen: "Del Cèsar." Jesús els respon: "Doncs, retornau al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu."

Lectura del libro de Isaías (45, 1. 4-6)

Así dice el Señor a su Ungido, a Ciro, a quien lleva de la mano: «Doblegaré ante él las naciones, desceñiré las cinturas de los reyes, abriré ante él las puertas, los batientes no se le cerrarán. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título, aunque no me conocías. Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí, no hay dios. Te pongo la insignia, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor, y no hay otro.» Palabra de Dios

Salmo responsorial 95**Respuesta: Aclamad la gloria y el poder del Señor.**

-Cantad al Señor un cántico nuevo, cantad al Señor, toda la tierra. Contad a los pueblos su gloria, sus maravillas a todas las naciones.

-Porque es grande el Señor, y muy digno de alabanza, más temible que todos los dioses. Pues los dioses de los gentiles son apariencia, mientras que el Señor ha hecho el cielo.

-Familias de los pueblos, aclamad al Señor, aclamad la gloria y el poder del Señor, aclamad la gloria del nombre del Señor, entrad en sus atrios trayéndole ofrendas.

-Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, tiemble en su presencia la tierra toda; decid a los pueblos: «El Señor es rey, él gobierna a los pueblos rectamente.»

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1, 1-5b)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. Siempre damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones. Ante Dios, nuestro Padre, recordamos sin cesar la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y el aguante de vuestra esperanza en Jesucristo, nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido y que, cuando se proclamó el Evangelio entre vosotros, no hubo sólo palabras, sino además fuerza del Espíritu Santo y convicción profunda. Palabra de Dios

Lectura del santo evangelio según san Mateo (22, 15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta. Le enviaron unos discípulos, con unos partidarios de Herodes, y le dijeron: «Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad; sin que te importe nadie, porque no miras lo que la gente sea. Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al César o no? »

Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto. » Le presentaron un denario. Él les preguntó «¿De quién son esta cara y esta inscripción?» Le respondieron: «Del César.» Entonces les replicó: «Pues pagadle al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios.»

LA BONA NOTÍCIA Salmos de la Primera Setmana

Dl 17, Sant Ignasi d'Antioquia (MO): Rm 4,20-25 / Sal Lc 1,69-75 / Lc 12,13-21

Dt 18, Sant Lluc, evangelista (F): 2 Tm 4,9-17 / Sal 144 / Lc 10,1-12

Dc 19, Sant Pere d'Alcàntara (MLL): Rm 6,12-18 / Sal 123 / Lc 12,39-48

Dj 20, Fèria: Rm 6,19-23 / Sal 1 / Lc 12,49-53

Dv 21, Fèria: Rm 7,18-25a / Sal 118 / Lc 12, 54-59

Ds 22, Fèria: Rm 8,1-11 / Sal 23 / Lc 13,1-9

Dg 23, XXX de Durant l'any: Ex 22, 21-27 / Sal 17 / I Ts 1, 5c-10 / Mt 22, 34-40

AL CÈSAR EL QUE ÉS SEU... I A DÉU TAMBÉ

Jesús i el seu país vivien en situació d'ocupació. Calia pagar l'impost al poder ocupant, per qui l'emperador, el Cèsar, era considerat com una divinitat, per tant, un rival de l'únic Déu vertader.

Els impostos imposats o posats pels Estats sempre han fet néixer debats apassionats. "Massa impostos! Impostos injustos o mal repartits. Impostos per a què? Tanmateix amb lo que ho gasten! Fraus fiscals! I untar la roda o ser de la mateixa corda o color dels polítics per aconseguir allò que es vol, és *vox populi*., i alimenta les converses, els titulars dels diaris i són presents en les lluites polítiques. I és precisament en el terreny delicat de l'impost a l'emperador que els fariseus i els partidaris d'Herodes posen una trampa, un parany a Jesús, pensant que no se'n sortiria Hipòcrites!, els tira a la cara, per la seva duplicitat. Per pietosos que fossin, de la seva butxaca, o de la seva bossa, en surt una moneda! I aquesta moneda duia escrita: "Tiberi divi Cèsar". Els Cèsars romans es donaven el títol de "déus". Jesús respondrà. Donau al Cèsar el que és seu, però el culte només a Déu". I si cal retornar al Cèsar les monedes, que cal retornar a Déu? El que ha estat creat a la seva imatge, és a dir, la humanitat, creada a imatge i semblança de Déu.

Els Cèsars de tots els temps han pretès i pretenen erigir-se en divinitats, en absoluts, en guies de les consciències dels ciutadans; és que no pensen, ni creuen que el que han de ser és **SERVIDORS** i no amos, dèspotes del color que siguin, o de la banda que siguin. Massa vegades hem pogut veure com els importa ben poc el bé de la gent, sinó el poder. Els Cèsars no poden exigir el nostre acatament absolut a tot el que disposin; perquè més enllà de les lleis dels parlaments i les disposicions dels governs, hi ha la consciència personal. Com escrivia Pau nosaltres honoram els qui ens governen, pregam per ells a Déu, però no són els nostres déus. I davant de les seves actuacions i disposicions haurem de ser crítics, encara que siguin els "meus" que tenen la paella pel mànec. Perquè combregar amb rodes de molí, açò no. Ja combregam d'una altra manera. Els haurem de recordar que sectaris no ho són solament les Esglésies cristianes, o les altres religions - com diuen alguns- sinó altra gent, altres grups. I si es queixen que els pastors cristians i els catòlics en particular parlin i critiquin actuacions i lleis, no s'han d'esqueixar els vestits. És simplement qüestió de llibertat. Una altra cosa és que els facin cas! Però de poder, poder...és clar que sí, res més faltaria!

Al Cèsar el que és seu. A Déu el que és seu!

PAU ALS CRISTIANS DE TESSALÒNICA

Pau no actuava tot sol, el començament de les cartes ens ho testimonia. Pau havia anat a Tesalònica (l'actual Salònica, Grècia) amb Siles, i pot ser amb Timoteu, vers el final de l'any 50 (Ac 17, 1-15). El primer anunci d'aquests missioners no havia bastat, perquè Pau el continua amb les seves cartes com ho explica en aquesta que començam a llegir avui (c. 3) i que és l'escrit més antic de tot el Nou Testament. Efectivament, aquesta carta sembla que va ser escrita just un any després de l'estada de Pau a la ciutat, per tant, el 51. Segons el costum en escriure cartes, Pau saluda en primer lloc els seus destinataris i fa l'elogi de la seva fe, admirant l'obra que Déu ha realitzat en ells per l'acció de l'Esperit.

Josep Sastre

Reunió del Cabildo de la Catedral

El passat dimarts, 11 d'octubre, presidit pel Sr. Bisbe es va reunir el Cabildo de la Catedral, on va ser elegit com a nou president **Mn. Gerard Villalonga Hellín**. En el mateix acte van prendre possessió els nous canonges: Mn. Bosco Faner Bagur, Mn. Florenci Sastre Portella i Mn. Bosco Martí Marquès. D'aquesta manera tots els rectors de les parròquies de Ciutadella formen part del Cabildo. Mn. Sebastià Taltavull Anglada, fins ara president del Cabildo, va rebre un obsequi com a mostra d'agraïment.

"Democracia y Católicos"

Quede bien claro que los católicos podemos vivir en democracia con entera normalidad sin ocultar nuestra condición de católicos actuando en todo de acuerdo con nuestra conciencia seguros de que de esta manera enriquecemos la vida democrática y fortalecemos sus instituciones. De ninguna manera deben aceptar la idea de que para ser buen democrata haya que ser relativista en lo religioso y en lo moral y crítico con la doctrina y las instituciones de la Iglesia. Ni podemos aceptar una visión de las cosas según la cual España, para ser plenamente democrática, tendría que dejar de ser mayoritariamente católica.

Monseñor Fernando Sebastián Aguilar

Per pregar

Senyor Jesús,
dóna'ns uns ulls
que sàpiguen
veure el prò-
xim.

Dóna'ns un cor
que sàpiga tor-
nar a l'home el
que és de l'ho-
me, i donar a
cadascú amor i
respecte.

Senyor, donà'ns una fe tan gran que miri
l'invisible.

Dóna'ns un cor que sàpiga tornar a Déu
el que és de Déu, la nostra vida, el nos-
tre amor i l'acció de gràcies per la seva
gràcia.

15 de octubre: Santa Teresa de Jesús

Tema central del libro:
“Camino de Perfección”

de Santa Teresa de Jesús - Carmelita

Cuando Teresa se plantea escribir estas páginas, su objetivo es dejar clara la finalidad de su gran obra de Reforma: **desde la oración ayudar a la Iglesia en su misión apostólica.**

“A orar se aprende orando” Esta podría ser la máxima que Teresa nos ofrece con su estilo, tan propio y personal, que discurre como un diálogo directo con Dios ayudando al lector a entrar en su oración, y hacer oración.

Es cierto que Teresa no ofrece propiamente un método de oración. Su único método es la vida, su vida, su propia experiencia oracional, su diálogo con Dios. Por eso su pedagogía en la oración se transforma en mistagogía, que comunica y lleva a la experiencia, aunque no nos ofrezca un método, si que nos enseña un camino muy personal. Ella es maestra en el camino de la oración. Por eso adoptará una posición doctrinal sólida para dar una dirección segura a quien quiera adentrarse en este camino abierto a todos. Y en el que se pueden distinguir dos planos:

El camino individual en el que el objetivo de la oración es: que sea en servicio a la Iglesia y en razón de vida del orante. Vivir las virtudes que dan autenticidad a la oración; amor al prójimo – desasimiento – humildad; y como complemento nos propone la “determinada determinación” como actitud vital. Una “determinación” que no hay que leer en clave de perfeccionismo, sino en clave de conversión y adhesión a la persona de Jesús.

En definitiva es Cristo, el Maestro, el gran protagonista. Es Él quien ha enseñado a Teresa a orar, y eso mismo quiere hacer con todo aquel que se “determine” a seguirlo por este camino.

El camino comunitario, Teresa sabe que la conciencia de la persona bien formada, se despliega como riqueza para la comunidad. El “tratar con Dios” en comunidad crea un espacio amplio de comunión, de comunicación con Dios y con los hombres, desde su experiencia orante declara la unión entre oración-apostolado, amor al prójimo, como elementos que han de caminar en unión que lleva a convertir “el trato y el lenguaje” en oración viva.

El mejor acercamiento a la pedagogía teresiana de la oración es, sin duda, la lectura personal a la que todos estamos invitados.

*Carmelitas Misioneras
 Es Castell - Ciutadella*

III Trobada de Joves Universitaris Catòlics
Com seguir avui a Jesús
sent universitari?

Tots hem actuat com a esponges del que hem vist, sentit i viscut. Acompanyats d'altres joves de la pastoral universitària de tota Espanya, que també estudien a la universitat, que ja estan preparant el doctorat, el projecte de final de carrera, hem pogut conèixer les realitats i la manera de fer de comunitats tan diferents com puguin ser Saragossa, Màlaga, Canàries o Badajoz. Hem conegut la seva manera de pregar, de relacionar-se amb la gent de les seves universitats, altres realitats dins la Pastoral on mos movem. No tots feim les coses igual i hem sabut que no les hi podríem fer perquè cada terra viu la seva fe a la seva manera, en definitiva, la fe de tots. Hem anat a Sevilla moguts per una mateixa inquietud: seguir a Jesús, avui, dins les nostres universitats.

Hem gaudit de les paraules del cardenal-arquebisbe de Sevilla, Carlos Amigo Vallejo ("no somos un crucero de lujo, ni un navío de guerra con misiles... sino una patera en medio del mar"), hem assistit a xerrades, hem escoltat taules rodones, hem participat a reflexions en grup sobre els temes tractats i hem estat crítics amb tot açò. Al mateix temps, gràcies al delegat de Pastoral Universitària de Sevilla i rector del Seminari Metropolità, José Mazuelos Pérez, hem visitat la ciutat i els elements més característics i fermats a noltros: la Universitat i la "Capilla de los Estudiantes", els " Reales Alcázares" i la Catedral.

Mos enduim la sensació de saber que no estam tot sols a la Pastoral Universitària i el record dels nostros amics nous i als que esperam retrobar l'any que ve. Ara mos toca fer la feina a noltros: pair-ho tot i ser capaços d'aplicar-ho a la vida quotidiana.

*Sevilla, Seminari Metropolità,
 16, 17 i 18 de setembre de 2005*